یا الله، عیاش بن ابی ربیعه را نجات بده؛ یا الله، سلمه بن هشام را نجات بده؛ یا الله، ولید بن ولید را نجات بده؛ یا الله، مؤمنان ضعیف را نجات بده؛ یا الله، قهر و غضبت را بر قوم مُضَر نازل کن و آنان را دچار خشکسالی مانند خشکسالی دوران یوسف بگردان.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: هرگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم از رکوع رکعت آخر نمازِ سرش را بلند می کرد، چنین می فرمود: «اللَّهُمَّ أَنْجِ عَيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ، اللَّهُمَّ أَنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسِنِي يُوسُفَ»: «یا الله، عیاش بن ابی ربیعه را نجات بده؛ یا الله، سلمه بن هشام را نجات بده؛ یا الله، ولید بن ولید را نجات بده؛ یا الله، مؤمنان ضعیف را نجات بده؛ یا الله، قهر و غضبت را بر قوم مُضَر نازل کن و آنان را دچار خشکسالی مانند خشکسالی دوران یوسف بگردان». و رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرمود: «غِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ»: «الله قبیله غفار را مورد آمرزش قرار دهد و قبیله اسلم را سلامت دارد». ابن ابی زناد از پدرش نقل نموده که می گوید: همه اینها در نماز صبح بود.
[صحیح است] [متفق علیه]

وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم سرش را از رکوعِ رکعت آخر نمازِ صبح بلند می کرد، چنین می فرمود: "یا الله، عیاش بن ابی ربیعه را نجات بده؛ یا الله، سلمه بن هشام را نجات بده؛ یا الله، ولید بن ولید را نجات بده؛ یا الله، مؤمنان ضعیف را نجات بده"؛ این عده از صحابه که رسول الله صلی الله علیه وسلم برایشان دعا کرد تا الله متعال آنها را از عذاب و شکنجه نجات داده و خلاص نماید، در مکه به دست کافران اسیر بودند. عیاش بن ابی ربیعه برادر مادری ابوجهل بود که ابوجهل در مکه او را زندانی کرده بود؛ سلمة بن هشام برادر ابوجهل بود که از ابتدا اسلام آورده بود و در راه الله شکنجه شد و او را از مهاجرت بازداشتند؛ و ولید بن ولید برادر خالد بن ولید بود که در مکه محبوس بود و در نهایت آزاد شد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: "یا الله، قهر و غضبت را بر قوم مُضَر نازل کن و آنان را دچار خشکسالی مانند خشکسالی دوران یوسف بگردان" یعنی: پروردگارا عذاب و مجازات خود را بر کفار قریش که از قبیله مضر بودند نازل نما؛ و قحطی بزرگ هفت ساله یا بیش از آن همانند قحطی زمان یوسف علیه السلام بر آنان مسلط کن. "الوطأة" - کوبیدن با پا - مطابق این حدیث یکی از صفات الله است، اما سراغ نداریم که کسی از سلف صالح یا علمای مسلمان آن را در جمله صفات الله برشمرده باشد، بنابراین "الوطء" بر شدت و عذاب حمل می شود و انتساب آن به الله متعال از این جهت است که فعل و تقدیر او تعالی می باشد. والله اعلم. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: "غِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا" ممکن است این عبارت دعای آمرزش باشد یا اخبار و اطلاع از این مطلب که الله آنها را مورد آمرزش قرار داده است. همچنین اینکه می فرماید: «وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ»؛ این تعبیر نیز می تواند دعایی باشد، به این معنی که الله آنها را سلامت بدارد و به جنگ با آنان فرمان ندهد، یا خبری باشد به این معنی که الله آنها را سلامت داشته و از جنگ با آنان منع کرده است. و به این دلیل دو قبیله ی مذکور ذکر شدند چون قبیله غفار از قدیم اسلام آورده بود و اسلم نیز با رسول الله صلی الله علیه وسلم صلح کردند. "ابن ابی زناد از پدرش روایت کرده که می گوید: همه اینها در صبح بود". یعنی: وی از پدرش این حدیث را با این اسناد روایت کرده و بیان داشته که دعای مذکور در نماز صبح بوده است.